लोकः काष्ठा। सुवर्गमेव लोकं यन्ति। सुवर्गं वाएत लोकं यन्ति। यत्राजिं धावन्ति। प्राञ्चौधावन्ति। प्राङिवहि सुवर्गोलोकः। चतसृभिरनुमन्त्रयते। चत्वारि छन्दाꣳसि। छन्दोभिरेवैनां सुवर्गं लोकं गमयति ॥ ५ ॥

प्रवाएतेऽस्माँल्लोकाच्च्यवते। यत्राजिं धावन्ति। उदञ्च आवर्त्तन्ते। अस्मादेव तेन लोकन्नयन्ति। रथविमाचनीयं जुहोमि प्रतिष्ठित्येवं। आमावाजस्य प्रसवोजगम्यादित्याह। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवारुन्धे। यथा लोकं वा एतउज्जयन्ति। यत्राजिं धावन्ति ॥ ६ ॥

कृष्णलं कृष्णलं वाजसृङ्भ्यः प्रयच्छति। यमेव ते वाजं लोकमुज्जयन्ति। तं परिक्रीय्यावरुन्धे। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमाने वीर्य्यं दधाति। देवावाओषधीष्वाजिमयुः। ताबृहस्पतिरुदजयत्। स नीवारान्निरवृणीत। तन्नीवाराणां नीवारत्वं। नैवारश्चरुर्भवति ॥ ७ ॥

एतद्वै देवानां परममन्नं। यन्नीवाराः। परमेणैवास्माअन्नाद्येनावरमन्नाद्यवरुन्धे। सप्तदशशरावो भवति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। क्षीरे